

BENDROJO TEISMO (ketvirtoji kolegija) NUTARTIS

2011 m. spalio 21 d.*

Byloje T-335/09

Groupement Adriano, Jaime Ribeiro, Conduril – Construção, ACE, įsteigta Porte (Portugalija), atstovaujama advokatų A. Pinto Cardoso ir L. Fuzeta da Ponte,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą A.-M. Rouchaud-Joët ir S. Delaude, padedamų advokato R. Faria da Cunha,

atsakovę,

dėl prašymo panaikinti, pirma, 2009 m. birželio 12 d. Komisijos debeto avizą Nr. 3230905272 ir, antra, 2009 m. rugpjūčio 3 d. Komisijos laišką, kuriame ji nurodė sumokėti debeto avizoje reikalaujamas sumas ir nuo jų apskaičiuotus delspinigius,

* Proceso kalba: portugalų.

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė I. Pelikánová, teisėjai K. Jürimäe (pranešėja) ir M. van der Woude,

kancleris E. Coulon,

priima šią

Nutartį

Ginčo aplinkybės

- 1 2000 m. rugsėjo 22 d. Europos bendrija, atstovaujama Europos Bendrijų Komisijos, ir Maroko Karalystė sudarė konkretų finansavimo susitarimą (toliau – Konkretus finansavimo susitarimas) pagal programą MEDA I. Ši programa pagrįsta 1996 m. liepos 23 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1488/96 dėl finansinių ir techninių priemonių, remiančių (MEDA) ekonominių ir socialinių struktūrų reformą pagal Europos–Viduržemio jūros regiono valstybių partnerystę (OL L 189, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 24 t., p. 268). Konkretus finansavimo susitarimas skirtas tam, kad Bendrija finansuotų Viduržemio jūros regiono aplinkkelio – kelių infrastruktūros, jungiančios El Jebha ir Ajdir – dalį Maroke. Jame numatyta šios kelio dalies statybos įgyvendinimo ir finansavimo tvarka.

- 2 2004 m. gegužės 21 d. Maroko Karalystė ir ieškovė *Groupement Adriano, Jaime Ribeiro, Conduril – Construção, ACE* sudarė sutartį AH 04/2004 (toliau – sutartis) dėl projekto, susijusio su Bendrijos finansuojamo Viduržemio jūros regiono aplinkkelio dalimi. Sutartis yra konkrečiai susijusi su kelio dalies tarp Beni Boufra (Marokas) ir Ajdir statyba.
- 3 Pagal sutarties konkrečių sąlygų 2 straipsnio 1 dalį sutarčiai taikytina Maroko teisė.
- 4 2006 m. liepos 31 d. Maroko Karalystė konstatavo, kad labai vėluojama įvykdyti darbus, ir pareikalavo, jog ieškovė ištaisytų šią padėtį.
- 5 2006 m. lapkričio 16 d. laišku Maroko Karalystė informavo ieškovę, kad buvo pratęstas jai nustatytas darbų atlikimo terminas.
- 6 2008 m. rugpjūčio 12 d. laišku Maroko Karalystė informavo ieškovę, kad nuo 2008 m. rugpjūčio 1 d. sutartis buvo nutraukta pagal jos 2 skyriaus „Bendrosios sąlygos“ (toliau – Sutarties bendrosios sąlygos) 61 straipsnį ir 3 skyriaus „Konkrečios sąlygos“ (toliau – Sutarties konkrečios sąlygos) 61 straipsnį.
- 7 2008 m. spalio 28 d. Maroko Karalystė parengė Laikinąją atliktų darbų ir išlaidų ataskaitą Nr. 41 (toliau – Laikinoji ataskaita Nr. 41), iš kurios matyti, be kita ko, kad pagal Sutarties konkrečių sąlygų 34 straipsnį ieškovei numatytos baudos už vėlavimą, siekiančios 3 745 444,76 euro. Šiame dokumente patikslinama, kad bendra suma, kurią ieškovė turi sumokėti Maroko Karalystei, siekia 3 948 424,99 euro.

- 8 2009 m. sausio 22 d. laišku Komisija, teigdama, kad veikia Maroko Karalystės vardu, informavo ieškovę apie savo ketinimą išieškoti 3 948 424,99 euro sumą pagal Laikinąją ataskaitą Nr. 41 ir Sutarties konkrečių sąlygų 34 straipsnį bei Sutarties bendrųjų sąlygų 43.5 straipsnį. Šiame laiške Komisija nurodė ieškovei, kad jai nustatytas 30 dienų terminas pateikti savo pastabas, kurių nepateikus, jai bus išsiųsta debeto aviza, su reikalavimu sumokėti šią sumą.
- 9 2009 m. kovo 23 d. ieškovė informavo Komisiją, kad užginčijo Laikinąją ataskaitą Nr. 41 ir kad ji norėjo taikiai išspręsti sutarties šalių nesutarimus.
- 10 2009 m. balandžio 23 d. tarnybos įsakyme Maroko Karalystė informavo ieškovę, kad iš ataskaitose, patvirtintose po Laikinosios ataskaitos Nr. 40, nurodytų atliktų darbų ir išlaidų sumų bus išieškota 3 825 324,11 euro suma.
- 11 2009 m. birželio 12 d. laišku Komisija nusiuntė ieškovei debeto avizą Nr. 3230905272 (toliau – debeto aviza), kurioje iš ieškovės reikalaujama sumokėti 3 949 869,02 euro sumą, kurią sudaro 3 745 444,76 euro taikytinos baudos už vėlavimą ir išieškotinas 204 424,26 euro „iki Laikinosios ataskaitos Nr. 40 imtinai neišnaudoto avanso likutis“.
- 12 2009 m. birželio 22 d. laišku Komisijai ieškovė pareikalavo panaikinti debeto avizą.
- 13 2009 m. liepos 1 d. laiške Komisija informavo ieškovę, kad negalėjo patenkinti 2009 m. birželio 22 d. laiške pateikto prašymo. Be to, šiame laiške Komisija patikslino, kad 2009 m. balandžio 23 d. tarnybos įsakyme minima suma, t. y. 3 825 324,11 euro, kurią

sudarė išieškotinas 204 424,26 euro „iki Laikinosios ataskaitos Nr. 40 imtinai neišnaudoto avanso likutis“ ir 3 745 444,76 euro taikytinos baudos už vėlavimą, atskaičius Laikinojoje ataskaitoje Nr. 40 patvirtintą 124 544,91 euro sumą.

- 14 2009 m. rugpjūčio 3 d. Komisija ieškovei išsiuntė laišką (toliau – priminimo laiškas), kuriame konstatavo, kad su debeto aviza susijęs mokėjimas nebuvo atliktas, ir nurodė jai atlikti šį mokėjimą kartu su delpinigiais per 15 dienų nuo šio laiško gavimo dienos.

- 15 2010 m. kovo 26 d. laišku Maroko Karalystė Komisijos delegacijai Maroke patvirtino įgaliojusi šią veikti jos vardu ir sąskaita išieškant iš ieškovės mokėtinas sumas.

Procesas ir šalių reikalavimai

- 16 Pareiškimu, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2009 m. rugpjūčio 24 d., ieškovė pateikė šį ieškinį.

- 17 2009 m. gruodžio 22 d. Bendrojo Teismo kanceliarijoje pateiktu aktu Komisija pateikė prieštaravimą dėl priimtinumą pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 114 straipsnį.

18 2010 m. vasario 12 d. ieškovė pateikė pastabas dėl prieštaravimo dėl priimtinum.

19 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti debeto avizą ir priminimo laišką,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas, įskaitant ir tuo atveju, jei ieškinys bus atmestas kaip nepriimtinas.

20 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį kaip akivaizdžiai nepriimtina,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

21 Pagal Procedūros reglamento 114 straipsnio 1 dalį Bendrasis Teismas gali priimti sprendimą dėl priimtumo, nepradėdamas bylos nagrinėti iš esmės, jei šalis to prašė. Pagal to paties straipsnio 3 dalį likusi proceso dėl tokio prašymo dalis vyksta žodžiu, išskyrus atvejus, kai Bendrasis Teismas nusprendžia kitaip.

- 22 Nagrinėjamu atveju Bendrasis Teismas mano, jog pakanka bylos medžiagos tam, kad priimtų sprendimą dėl Komisijos prašymo neprašomas žodinės proceso dalies.
- 23 Komisija mano, jog šis ieškinys nepriimtinas, nes, pirma, Bendrasis Teismas yra nekompetentingas nagrinėti jį dėl to, kad debeto aviza buvo išleista remiantis sutartimi, ir, antra, nei debeto aviza, nei priminimo laiškas nėra ginčytini aktai, kaip jie suprantami pagal EB 230 straipsnį.
- 24 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal EB 230 straipsnį Bendrijos teismai prižiūri institucijų priimtų teisės aktų, galinčių turėti teisinių pasekmių trečiosioms šalims, kurie aiškiai pakeistų jų teisinę padėtį, teisėtumą (1981 m. lapkričio 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo *IBM prieš Komisiją*, 60/81, Rink. p. 2639, 9 punktas ir 2003 m. sausio 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Philip Morris International prieš Komisiją*, T-377/00, T-379/00, T-380/00, T-260/01 ir T-272/01, Rink. p. II-1, 81 punktas).
- 25 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką ši kompetencija susijusi tik su EB 249 straipsnyje nurodytais aktais, kuriuos institucijos priima Sutartyje nurodytomis sąlygomis (žr. 2004 m. gegužės 10 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Musée Grévin prieš Komisiją*, T-314/03 ir T-378/03, Rink. p. II-1421, 63 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).
- 26 Tačiau institucijų priimti aktai, neatskiriama susiję su sutartimis, dėl savo pobūdžio nepriskiriami prie EB 249 straipsnyje numatytų aktų, kuriuos Bendrijos teismo galima prašyti panaikinti pagal EB 230 straipsnį (25 punkte minėtos Nutarties *Musée Grévin prieš Komisiją* 64 punktas).

- 27 Nagrinėjamu atveju iš bylos medžiagos matyti, kad išsiųsdama debeto avizą ir priminimo laišką, kuriais siekiama išieškoti iš ieškovės mokėtinas Maroko Karalystei baudas už vėlavimą dėl sutarties neįvykdymo ir nepanaudoto avanso likutį, Komisija, remdamasi sutartimi, veikė, kaip ji pati nurodė, Maroko Karalystės vardu ir sąskaita.
- 28 Pirmiausia, iš tiesų iš 2006 m. liepos 31 d. ir 2008 m. rugpjūčio 12 d. Maroko Karalystės laiškų ieškovei matyti, kad 2006 m. pirmoji nustatė, jog sutartis neįvykdyta, ir dėl to 2008 m. nutraukė sutartį. 2008 m. spalio 28 d. Laikinąją ataskaita Nr. 41 Maroko Karalystė informavo ieškovę, kad ji turėjo sumokėti baudas už vėlavimą pagal Sutarties bendrųjų sąlygų 34 straipsnį ir Sutarties konkrečių sąlygų 34 straipsnį. Sutarties bendrųjų sąlygų 34 straipsnyje numatyta, kad vėluojant įvykdyti sutartį Maroko Karalystei mokama fiksuoto dydžio išmoka, ir Sutarties konkrečių nuostatų 34 straipsnyje nustatyta šios fiksuoto dydžio išmokos apskaičiavimo tvarka.
- 29 Be to, reikia pažymėti, jog remiantis 2009 m. sausio 22 d. laišku, kuriame Komisija informavo ieškovę, kad jai bus išsiųsta debeto aviza, aišku, kad ši debeto aviza yra pagrįsta Sutarties konkrečių sąlygų 34 straipsniu ir Sutarties bendrųjų sąlygų 43.5 straipsniu. Sutarties bendrųjų sąlygų 43.5 straipsnyje numatyta konkurso laimėtojo pareiga grąžinti Maroko Karalystei sumokėtas sumas, viršijančias galutinę mokėtiną sumą. Taip pat reikia pabrėžti, kad, pirma, 2009 m. sausio 22 d. laiške Komisija nurodė veikianti Maroko Karalystės sąskaita, ir, antra, 2010 m. kovo 26 d. laiške Komisijos delegacijai Maroke Maroko Karalystė patvirtino, kad ją įgaliojo veikti savo vardu ir savo sąskaita susigrąžinant sumas, kurias Maroko Karalystei turėjo sumokėti ieškovė.
- 30 Galiausiai iš 2009 m. liepos 1 d. Komisijos laiško ieškovei matyti, kad debeto aviza buvo išleista remiantis Sutarties bendrųjų sąlygų 34.1 straipsniu. Tame pačiame laiške

Komisija paaiškina, kad debeto aviza išleista po to, kai buvo priimtas 2009 m. balandžio 23 d. tarnybos įsakymas, kuriuo Maroko Karalystė informavo ieškovę, kad iš jos bus išieškota 3 825 324,11 euro suma, kurią sudaro baudos už vėlavimą ir nepanaudoto avanso likutis.

- 31 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, Komisijos debeto aviza turi būti laikoma patenkanti į ieškovės ir Maroko Karalystės sutartinių santykių sritį. Be to, kadangi priminimo laišku siekiama tik nurodyti ieškovei sumokėti debeto avizoje esančią sumą, šis laiškas taip pat pagrįstas sutartimi.
- 32 Vis dėlto pagal sutartinę teisę institucijos priimtas aktas turi būti laikomas kaip nepagrįstas, jei, pirma, ši institucija jį priėmė vykdydama savo kompetenciją ir, antra, juo pačiu sukuriamos privalomos teisinės pasekmės, kurios daro poveikį asmens, kuriam jis skirtas, interesams, ir dėl to gali būti laikomas aktu, dėl kurio galima pareikšti ieškinį dėl panaikinimo. Šiomis aplinkybėmis asmens, kuriam skirtas aktas, pareikštas ieškinys dėl panaikinimo turi būti laikomas priimtiniu (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 1997 m. balandžio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Geotronics prieš Komisiją*, C-395/95 P, Rink. p. I-2271, 14 ir 15 punktus ir 2010 m. vasario 8 d. Bendrojo Teismo nutarties *Alisei prieš Komisiją*, T-481/08, Rink. p. II-117, 63 ir 64 punktus).
- 33 Šiomis aplinkybėmis „institucijos kompetencija“ turi būti suprantama, kaip pagrįsta sutartimis ar antrine teise, kylanti iš viešosios valdžios prerogatyvų ir kuria remdamasi institucija gali vienašališkai sukurti ar pakeisti teises ar pareigas trečiųjų asmenų atžvilgiu. Tačiau jei Sąjunga gavo įgaliojimą veikti vienos sutarties šalies vardu ir sąskaita, institucija, naudodamasi sutartinėmis teisėmis, nevykdo savo kompetencijos, kaip ji suprantama pagal ankstesniame punkte nurodytą teismų praktiką.

- 34 Taigi nagrinėjamu atveju, kaip tai buvo nurodyta 27–31 punktuose, debeto aviza ir priminimo laiškas buvo parengti vykdant Maroko Karalystės Sąjungai duotą įgaliojimą išieškoti skolas, kurios pirmajai turėjo būti gražintos pagal Sutarties konkrečias ir bendrąsias sąlygas. Todėl šiomis priemonėmis Komisija nevykdė savo viešosios valdžios prerogatyvų, kurios jai priklauso pagal Sąjungos teisę.
- 35 Todėl sąlyga, kad Komisija turi įgyvendinti savo kompetenciją, yra neįvykdyta.
- 36 Darytina išvada, kad nesant būtinybės nagrinėti, ar debeto aviza, ar priminimo laišku sukeliama privalomos teisinės pasekmės, kurios gali daryti poveikį ieškovės interesams, ieškinį reikia atmesti kaip nepriimtina.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 37 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 3 dalį, jeigu kiekvienos šalies dalis reikalavimų patenkinama, o dalis atmetama, arba jeigu susiklosto ypatingos aplinkybės, Bendrasis Teismas gali paskirstyti bylinėjimosi išlaidas šalims arba nurodyti kiekvienai padengti savo išlaidas.
- 38 Nagrinėjamu atveju, nors ieškovė pralaimėjo bylą, Bendrasis Teismas pažymi, kad Komisija, rengdama debeto avizą, nevartojo aiškių ir nedviprasmiškų formuluočių. Iš tiesų remiantis tam tikromis avizos dalimis ir, be kita ko, nuoroda, kad bus priimtas

sprendimas, vykdomas, kaip apibrėžta EB 256 straipsnyje, ieškovei galėjo atrodyti, jog kalbama apie aktą, priimtą vykdant Komisijos kompetenciją. Atsižvelgdamas į šią aplinkybę Bendrasis Teismas mano, kad šios bylos aplinkybėmis būtų teisinga nuspręsti, jog Komisija padengia savo ir ieškovės patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija)

nutaria:

- 1. Atmesti ieškinį kaip nepriimtina.**
- 2. Europos Komisija padengia savo ir *Groupement Adriano, Jaime Ribeiro, Conduril – Construção, ACE* patirtas bylinėjimosi išlaidas.**

Priimta 2011 m. spalio 21 d. Liuksemburge.

Kancleris
E. Coulon

Pirmininkas
I. Pelikánová